

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 14 maja 2009 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz
niektórych innych ustaw**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw.

Jednocześnie upoważnia senatora Zbigniewa Cichonia do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 90 otrzymuje brzmienie:

"Art. 90. 1. Na lokale mieszkalne dla policjantów przeznacza się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo od terenowych organów rządowej administracji ogólnej lub gminy.

2. Przepisy ustawy nie naruszają, wynikających z prawa własności, uprawnień do rozporządzania lokalem mieszkalnym właściciela innego niż Skarb Państwa.";

2) w art. 95:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

"Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 90, wydaje się jeżeli policjant:";

b) w ust. 3:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) jeżeli policjantowi lub jego małżonkowi przysługuje tytuł prawny do innego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 90; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;"

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej oraz ustawę z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

"3) w przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 90, przez policjanta lub członków jego rodziny albo inne osoby – bez tytułu prawnego.",
c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

"3a. Decyzję o opróżnieniu lokalu wydaje się również, jeżeli właściciel lokalu wypowiedział stosunek prawny dotyczący lokalu."

Art. 2.

W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznaczają się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo od terenowych organów rządowej administracji ogólnej lub gminy.";

2) w art. 99a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Decyzję o opróżnieniu lokalu wydaje się również, jeżeli właściciel lokalu wypowiedział stosunek prawny dotyczący lokalu."

Art. 3.

W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 i Nr 18, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 76 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Na lokale mieszkalne dla strażaków przeznaczają się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo od terenowych organów rządowej administracji ogólnej lub gminy.";

2) w art. 83 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Decyzję o opróżnieniu lokalu wydaje się również, jeżeli właściciel lokalu wypowiedział stosunek prawny dotyczący lokalu."

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 195, poz. 1199, Nr 216, poz. 1367 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

Art. 4.

W ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266, z późn. zm.⁴⁾) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Do lokali będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów, do lokali będących w dyspozycji jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz do lokali pozostających i przekazanych do dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące wypowiedzenia przez właściciela stosunku prawnego, o którym mowa w art. 11; w pozostałym zakresie przepisy ustawy stosuje się, jeżeli przepisy odrębne dotyczące tych lokali nie stanowią inaczej."

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 69, poz. 626, z 2006 r. Nr 86, poz. 602, Nr 167, poz. 1193 i Nr 249, poz. 1833 oraz z 2007 r. Nr 128, poz. 902 i Nr 173, poz. 1218.

UZASADNIENIE

1. Ustawa wykonująca wyrok Trybunału Konstytucyjnego

Projektowana ustawa stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 września 2008 r. (sygn. akt K 7/07), stwierdzającego niezgodność art. 90 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U z 2007 r. Nr 43, poz. 277 ze zm.), w zakresie, w jakim odnosi się do dalszego bezterminowego dysponowania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz podległe mu organy użytkowymi dotychczas lokalami mieszkalnymi w domach stanowiących własność prywatną, z Konstytucją.

Zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji, orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne.

Sentencja orzeczenia opublikowana została w Dz. U. z 2008 r., Nr 171, poz. 1065 (dzień publikacji wyroku – 23 września 2008 r.). Pełny tekst orzeczenia wraz z uzasadnieniem zamieszczony został w OTK Z.U. z 2008 r., Nr 7A, poz. 123.

2. Przedmiot i istota rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego

2.1. Trybunał Konstytucyjny orzekł o zakresowej niezgodności art. 90 ustawy o Policji z art. 64 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

2.2. W ustawie o Policji, w rozdziale 8, uregulowana została problematyka mieszkań służbowych przysługujących funkcjonariuszom Policji w służbie stałej. Zawarty w tym rozdziale art. 88 statuuje prawo policjanta w służbie czynnej do uzyskania lokalu mieszkalnego w miejscowości pełnienia służby bądź w miejscowości pobliskiej.

Poddany kontroli Trybunału Konstytucyjnego art. 90 ust. 1 ustawy określa, które lokale znajdujące się w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów mogą być wykorzystywane w celu realizacji przysługującego policjantom w służbie czynnej prawa do lokalu służbowego („Na lokale mieszkalne dla policjantów przeznaczają się

lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo od terenowych organów rządowej administracji ogólnej, stanowiące własność gminy lub zakładów pracy, a także zwolnione przez osoby, które decyzje o przydziale uzyskały z jednostek podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych”). Przedmiot kontroli Trybunału stanowił ten fragment cytowanego przepisu, który do dyspozycji MSW pozostawiał „lokale mieszkalne zwolnione przez osoby, które decyzje o przydziale uzyskały z jednostek podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych”. Mimo że nie wynika to wprost z cytowanego przepisu, kategoria ta obejmuje w szczególności lokale stanowiące własność osób prywatnych, które wykorzystywane są jako kwatery służbowe dla funkcjonariuszy Policji.

Funkcjonująca w okresie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej tzw. publiczna gospodarka lokalami dopuszczała przekazywanie lokali mieszkalnych stanowiących własność osób prywatnych, na podstawie decyzji administracyjnej, do użytkowania osobom trzecim. Prawowity właściciel tracił wówczas, wbrew swojej woli, możliwość swobodnego korzystania z przedmiotu swojej własności, a w praktyce i możliwość rozporządzania tą własnością. W ramach publicznej gospodarki lokalami lokale prywatne przeznaczane były nie tylko na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych osób prywatnych, ale także jako mieszkania służbowe dla funkcjonariuszy różnych służb państwowych (w tym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej).

Po 1989 r. stosunki najmu powstałe na mocy publicznej gospodarki lokalami pozostały w mocy. Równocześnie jednak ustawodawca stopniowo rozpoczął proces przyznawania prawowitym właścicielom uprawnień, dającym im szansę na odzyskanie władztwa nad stanowiącymi ich własność lokalami. Stosowne zmiany zostały wprowadzone również do ustawy o Policji (ustawa z dnia 16 października 1991 r. o zmianie ustawy o Policji). Jednakże, wskazana zmiana stanowiła jedyną zmianę wprowadzoną dotąd do ustawy o Policji, która wprowadziła pewne instrumenty umożliwiające prawowitym właścicielom przywrócenie ich własności. Tymczasem w odniesieniu do lokali nie znajdujących się w dyspozycji MSW kolejne ustawy regulujące najem lokali mieszkalnych (ustawa z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych oraz ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego) stopniowo przyznawały prawowitym właścicielom coraz więcej uprawnień, pozwalających im odzyskać mieszkania. We wskazanej ustawie z 2001 r.

ustawodawca przyznał właścicielom możliwość wypowiedzenia dotychczasowym najemcom stosunku najmu, którego źródłem były decyzje administracyjne wydawane w ramach publicznej gospodarki lokalami.

Ustawa o Policji nie przyznaje obecnie właścicielom analogicznych uprawnień jak ustawa o najmie lokali. W odniesieniu do kwestii rozwiązania stosunku najmu ustawa o ochronie praw lokatorów nie znajduje bowiem zastosowania do lokali wchodzących do zasobu MSW (art. 3 ust. 2-3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego). Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że możliwość korzystania z instrumentów ustanowionych w ustawie o ochronie praw lokatorów przyznana została właścicielom mieszkań użytkowanych jako lokale służbowe na potrzeby innych służb mundurowych, m.in. funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu czy Służby Wywiadu Wojskowego i Służby Kontrwywiadu Wojskowego.

2.3. Ocenie Trybunału Konstytucyjnego w wyroku z dnia 18 września 2008 r. poddana została kwestia zgodności z Konstytucją stanu prawnego, w którym właściciele lokali znajdujących się w dyspozycji MSW nie mogą w następstwie swoich działań objąć władztwa nad stanowiącymi ich własność lokalami mieszkalnymi podlegającymi w przeszłości publicznej gospodarce lokalami w sytuacji, gdy takie uprawnienie zostało przyznane właścicielom, których lokale nie znajdują się w dyspozycji MSW.

Trybunał stwierdził, że w przypadku lokali stanowiących własność osób prywatnych, wykorzystywanych jako kwatery służbowe funkcjonariuszy Policji, właściciele tych lokali zostali pozbawieni, na mocy art. 90 ustawy o Policji, możliwości swobodnego korzystania z tych lokali i dysponowania nimi. Nie posiadają oni również żadnych instrumentów prawnych, które pozwalałyby im w sposób skuteczny przywrócić posiadanie tych lokali. Trybunał uznał tą sytuację za prowadzącą do naruszenia istoty prawa własności właścicieli mieszkań wykorzystywanych jako kwatery dla funkcjonariuszy Policji. Tymczasem art. 64 ust. 3 Konstytucji stanowi, że niedopuszczalne jest wprowadzanie w stosunku do prawa własności takich ograniczeń, które naruszałaby istotę tego prawa. Zdaniem Trybunału, za tak daleko idącym ograniczeniem prawa własności nie przemawiają też przesłanki określone w art. 31 ust. 3 Konstytucji, których wystąpienie warunkuje ograniczenie konstytucyjnych wolności i praw jednostki. Powoduje to zakresową sprzeczność art. 90 ustawy o Policji z art. 64 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Artykuł 90 w dotychczasowym brzmieniu jest również niezgodny z konstytucyjną zasadą równej dla wszystkich ochrony prawa własności (art. 64 ust. 2 Konstytucji). Ustawa o Policji reguluje w sposób odmienny niż inne ustawy (w szczególności ustawa o ochronie praw lokatorów) uprawnienia przysługujące właścicielom lokali podlegających w przeszłości publicznej gospodarce lokalami, przyznając im znacznie węższy katalog uprawnień, w szczególności co do możliwości rozwiązywania stosunku najmu. Tymczasem, w ocenie Trybunału, art. 64 ust. 2 Konstytucji wymaga ustanowienia jednolitego standardu ochrony praw właścicieli. Ustanowienie niższego standardu w przypadku lokali użytkowanych jako mieszkania służbowe funkcjonariuszy Policji prowadzi do naruszenia art. 64 ust. 2 Konstytucji.

3. Cele i zakres projektowanej ustawy

Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność art. 90 ustawy o Policji w zakresie, w jakim przepis ten dopuszcza dalsze bezterminowe dysponowanie przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz podległe mu organy użytkowymi dotychczas lokalami mieszkalnymi w domach stanowiących własność prywatną. Jednocześnie, w uzasadnieniu do wyroku Trybunał stwierdził, że w warunkach gospodarki rynkowej nie jest dopuszczalne przerzucanie na obywateli obowiązku zapewnienia lokali mieszkalnych funkcjonariuszom Policji, bowiem obowiązek ten spoczywa wyłącznie na państwie i jego organach. Wykonanie wyroku powinno zatem zmierzać do wyłączenia mieszkań stanowiących własność prywatną z zasobu MSW, z którego przyznawane są lokale służbowe dla Policjantów. Mając na względzie powyższe proponuje się nadać art. 90 ust. 1 ustawy brzmienie, które w przeciwieństwie do dotychczasowego stanu prawnego nie zalicza do zasobu lokalowego pozostającego w dyspozycji MSWiA „lokali mieszkalnych zwolnionych przez osoby, które decyzje o przydziale uzyskały z jednostek podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych”. W art. 90 ust. 1 ustawy wnioskodawca wprowadza również zmianę wyłączającą z zasobu lokalowego pozostającego w dyspozycji MSWiA „lokale stanowiące własność zakładów pracy”, o co wnosił w trybie konsultacji Minister Sprawiedliwości.

Ponadto, jako konsekwencję zmiany wprowadzonej w art. 90 ust. 1, projektodawca proponuje rozszerzenie katalogu przyczyn, stanowiących podstawę do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego - zgodnie z dodanym w ust. 3a art. 95 podstawę wydania

decyzji o opróżnieniu stanowić ma również wypowiedzenie przez właściciela lokalu stosunku prawnego dotyczącego lokalu.

Dotychczasowy art. 90 ust. 2-5 ustawy o Policji określał uprawnienia właścicieli lokali mieszkalnych wykorzystywanych jako lokale służbowe funkcjonariuszy Policji w przypadku, gdy została wydana decyzja o opróżnieniu lokalu. Rozwiązania te były mniej korzystne niż przewidziane w ustawie o ochronie praw lokatorów. Wprowadzenie poprzez proponowaną nowelizację zasady, zgodnie z którą rozwiązanie stosunku najmu przez właścicieli lokali mieszkalnych znajdujących się w dyspozycji MSW dokonywane jest na podstawie przepisów ustawy o ochronie praw lokatorów powoduje, że przepisy art. 90 ust. 2-5 ustawy o Policji, jako mniej korzystne dla właścicieli, winny zostać uchylone.

W celu wykluczenia ewentualnych wątpliwości co do uprawnień przysługujących właścicielom lokali wykorzystywanych jako lokale służbowe Policji, w odniesieniu do kwestii rozporządzania lokalem proponuje się wskazać, że przepisy ustawy o Policji nie naruszają, wynikających z prawa własności, uprawnień do rozporządzania lokalem mieszkalnym właściciela innego niż Skarb Państwa (projektowany ust. 2 w art. 90). Przepis o analogicznej treści zawarty jest w innych ustawach regulujących kwestię wykorzystywania lokali stanowiących własność prawną na lokale służbowe funkcjonariuszy służb mundurowych (art. 104 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego).

Pozostałe zmiany proponowane w ustawie o Policji mają na celu dostosowanie dotychczasowych przepisów ustawy do zmienionego art. 90 ust. 1.

Po wejściu w życie wyroku z dnia 18 września 2008 r. regulacje pozwalające na dalsze bezterminowe dysponowanie lokalami mieszkalnymi w domach stanowiących własność prywatną obowiązują nadal w odniesieniu do lokali wykorzystywanych jako kwatery służbowe funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz Państwowej Straży Pożarnej. W świetle wyroku Trybunału regulacje te należy uznać za sprzeczne z Konstytucją z analogicznych przyczyn, jak w przypadku art. 90 ustawy o Policji. Dążąc do przywrócenia stanu zgodnego z Konstytucją projektodawca proponuje wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej oraz w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, polegających na wykluczeniu możliwości dalszego bezterminowego dysponowania na

cele związane z realizacją prawa do kwatery lokalami mieszkalnymi w domach stanowiących własność prywatną. Zmiany te zawarte są w art. 2 i 3 projektu.

Nakaz ustanowienia odpowiedniego standardu ochrony praw właścicielskich powoduje, że lokale stanowiące własność osób prywatnych, pozostające dotychczas w dyspozycji MSW powinny podlegać, w zakresie rozwiązania stosunku najmu, przepisom ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Dlatego w wykonaniu wyroku proponuje się dokonać odpowiedniej zmiany w art. 3 ust. 2 tejże ustawy poprzez wyraźne określenie w treści wskazanego przepisu, że przepisy ustawy o ochronie praw lokatorów dotyczące wypowiedzenia umowy najmu stosuje się odpowiednio do lokali będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Proponowana zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości związanych z zakresem obowiązywania ustawy o ochronie praw lokatorów w kwestii wypowiedzenia przez właściciela stosunku najmu, w odniesieniu do lokali będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów.

4. Konsultacje

Zastrzeżenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wzbudziło przejście na cywilnoprawny tryb „przerwywania” stosunku najmu (wypowiedzenie). Zdaniem Ministra właściwszy byłby tryb administracyjnoprawny.

Minister Sprawiedliwości zaproponował zmianę określenia „zakład pracy” na inne, co zostało uwzględnione.

Szef Agencji Wywiadu zaproponował dodanie dostawy o ABW i AW przepisów szczególnych dotyczących funkcjonariuszy tych służb. Propozycja ta wykracza jednak poza wykonanie wyroku.

W piśmie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego nie zgłoszono uwag.

5. Skutki finansowe wykonania projektowanej ustawy

W następstwie wejścia w życie proponowanych przepisów zasób lokali będących w dyspozycji MSW, które mogą być wykorzystywane jako mieszkania służbowe dla funkcjonariuszy Policji, może ulec zmniejszeniu. Należy bowiem przyjąć, że prywatni właściciele lokali, które dotychczas były wykorzystywane jako lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy Policji, będą zainteresowani odzyskaniem możliwości korzystania z lokali stanowiących ich własność, rozwiązując w tym celu stosunek najmu z dotychczasowymi najemcami w oparciu o przepisy ustawy o ochronie praw lokatorów. Minister właściwy do spraw wewnętrznych i podległe mu organy, jako podmioty zobowiązane do zapewnienia bazy mieszkaniowej na potrzeby funkcjonariuszy Policji, będą zatem zmuszone podjąć działania prowadzące do uzupełnienia zmniejszonej bazy lokalowej. Wobec braku danych co do ilości lokali stanowiących własność prywatną, znajdujących się w zasobie MSW, jak i braku możliwości oszacowania liczby właścicieli, którzy rozwiążą stosunek najmu, projektodawca nie ma możliwości określenia skutków finansowych wykonania projektowanej ustawy dla budżetu państwa.

6. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projektowana ustawa nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ**

KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/ ~~24576~~9/DP/ma

Warszawa, dnia 4 maja 2009 r.

**Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z projektem ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 433; pismo z dnia 30.04.2009 r., nr BPS/KU-034/179/09), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. SEKRETARZA
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
PODSEKRETARZ STANU

Maciej Szpunar